

ŠKOLNÍ STOLETNÍK

Školní rok 2024/2025

Školní muzikál sklidil potlesk vestoje

Premiéra muzikálu proběhla 13. června 2025 a pro veliký úspěch představení, skvělé recenze a na vyžádání občanů zahráli žáci neplánovaně ještě jedno představení v úterý 17. června 2025 a sál kulturního domu byl opět plný návštěvníků.

ÚVODNÍK ŘEDITELE

Vážení čtenáři,

v rukou právě držíte poslední číslo našeho měsíčníku „Stoletník“, který jsme vydávali u příležitosti 100. výročí otevření budovy školy v Bezručicích. Na jeho stránkách jste sledovali, jak vypadá jeden běžný školní rok v naší škole. Zároveň jsme se v něm pravidelně ohlíželi do historie školy. Za spolupráci na jeho vydávání bychom chtěli poděkovat městu Bezručice a nejvíce paní Šárce Sušírové.

Každý školní měsíc jsme žákům formou besedy představili bývalé žáky naší školy, kteří jsou ve svém oboru úspěšní a dosáhli mnoha uznání. Ani jeden námi oslovený absolvent naší školy pozvání neodmítl, besedy byly pestré a každá svým způsobem jiná, zajímavá. Věříme, že byly také inspirací a motivací pro naše současné žáky a až bude škola někdy v budoucnosti slavit svoje další výročí, představí se už třeba některý z nich. Všem bývalým žákům, kteří svůj životní příběh s námi sdíleli, srdečně děkujeme.

Významnou součástí oslav jubilea školy je výstava v Domě u Haranta. S ní spojená malá vernisáž byla opravdu hezkým a milým zpestřením prvního květnového svátku. Lví podíl na její přípravě má pan Jiří Bízek, jenž nám pomáhal i u řady jiných akcí. Naše poděkování patří samozřejmě i jemu. Výstava je pro veřejnost otevřená do konce září.

Dalším střípkem v mozaice oslav se stal už 45. výroční koncert dechového orchestru mladých Juvenka, který se uskutečnil v dubnu. Zcela zaplněný sál a dlouhotrvající potlesk návštěvníků byl zaslouženou odměnou nejen pro Jiřího Paláta a Evu Jarošovou, kteří koncert připravovali, ale zejména pro všechny vystupující hudebníky.

Dalším dvěma hudebním akcím, březnovému koncertu školního pěveckého sboru Amálka a červnové premiéře muzikálu Co takhle svatba, princi, věnovaly obrovské množství času a hlavně úsilí paní učitelky Martina Hartenscheidtová a Helena Zahrádková. Nebylo to první vystoupení žáků pod jejich vedením a myslím, že se shodneme na tom, že zážitek je to vždy výjimečný. Laťku kvality představení posunují stále výše.

Po celý školní rok opakovaně hovoříme o výročí budovy školy. Ale škola je víc než jen zdi, třídy a chodby. Je to především místo, kde se setkávají učitelé a žáci, kteří společně tvoří historii školy a formují neopakovatelného ducha každé školy. Proto jsme značné úsilí věnovali přípravě dne otevřených dveří pro bývalé žáky a veřejnost, jehož součástí bylo i setkání učitelů, kteří v minulosti na škole působili nebo v současnosti vyučují. K příjemně strávenému dni přispělo také počasí a zejména i pomoc bezručických hasičů, kteří zajišťovali venkovní občerstvení pro návštěvníky, kterých se sešlo opravdu hodně. Z jejich reakcí si dovoluujeme usuzovat, že se jim škola i atmosféra líbila.

Rozhodně bych nechtěl zapomenout na setkání učitelů, kteří jsou s bezručickou školou spjati. Učitelů, kteří historii školy psali v minulosti, než štafetu předali dál, a učitelů, kteří své poslání vykonávají právě nyní. Shánění adres a kontaktování bývalých kolegů se často rovnalo malým detektivním příběhům. O to více nás potěšila účast učitelů, kteří i navzdory někdy třeba i menším zdravotním problémům nebo i přes velké vzdálenosti naše pozvání přijali a do Bezručic přijeli. Moc všem kolegům děkujeme, vážíme si toho. Mnoho setkání bylo neočekávaných, mnoho setkání bylo dojemných. Vzpomínání na příběhy nebralo konce. Velmi překvapivý a zároveň milý byl rovněž obrovský zájem bývalých žáků o osobní setkání se svými učiteli. Několik akcí, kterými oslavy výročí školy ukončíme, máme ještě před sebou. Věříme například, že se nám podaří v měsíci září otevřít nově vybudovanou venkovní učebnu a na pozemku uložíme časovou schránku pro generace budoucí.

Dovolte mi, abych co nejupřímněji a co nejsrdečněji poděkoval všem, kteří se na velmi bohatém, celý rok trvajícím programu oslav 100. výročí otevření budovy školy v Bezručicích podíleli. Bez jejich nápadů, ochoty, času, pomoci a úsilí by důstojné oslavy naší školy nebylo možné realizovat.

Děkuji.

Petr Wenzl

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ 14.6.2025

ZE ŠKOLKY

Slunce svítí, léto volá
skončila nám školní škola.
Prázdniny teď nastávají
dny plné her a zábavy.

Tak už máme prázdniny. Celý červenec si budeme užívat s maminkou a tatínkem.

My jsme si krásně všichni užili i ten poslední měsíc ve školce. Navštívili jsme Farmapark v Ledcích, kde jsme krmili a pohladili si zvířátka. Všechny náklady výletů byly v letošním roce hrazeny z projektu OP JAK.

Děti ze ZUŠ si pro nás připravily pěkný koncert, zhlédli jsme muzikál Co takhle svatba, princí, který si nacvičily žáci ze ZŠ a za který moc děkujeme. Byl krásný.

Někteří z nás se přišli podívat na oslavy 100. výročí základní školy. Do mateřské školy zavítal pan Pohoda s pohádkou O Zlatovlásce, pozvali jsme na ni i kamarády z 1. třídy ZŠ.

Paní učitelky nás vzaly na zmrzlinu do cukrárny k Barnům, moc jsme si všichni pochutnali. Konec června je takové loučení. Byli jsme se podívat na rozloučení našich předškoláčků a devátáků ze ZŠ v kulturním domě. Všichni si připravili moc hezký program.

Naši předškoláčci se ještě slavnostně rozloučili na MěÚ, kde dostali upomínkové předměty od svých učitelek a města Bezručice. A hurá, prázdniny!

Přejeme všem hodně sluníčka, pohody a legrace. V srpnu se opět setkáme v mateřské škole.

Vaše děti a paní učitelky z mateřské školy.

UŽÍVÁME SI SLUNÍČKA – ŠKOLKA NA ZMRZLINĚ U BARNŮ

CESTA K MUZIKÁLU „CO TAKHLE SVATBA, PRINCI?“

Hudební soubor Amálka odehrál dne 28. března svůj koncert „Letem světem“ a ihned se pustil do přípravy muzikálu. Posílení zejména chlapci z II. stupně jsme se vrhli na obsazování rolí. Všichni vyfasovali scénář a začali jsme trénovat nejen texty, ale hlavně písničky. Pro děvčata to byla hračka. Kluci se této výzvy zhostili se ctí. Zpívali, zpívali a zpívali.

První čtyři týdny jsme se zaměřili na čtení scénáře a zkoušení jednotlivých písní. Poté přijel pan Justich a celý muzikál jsme postupně ve dvou dnech nahráli. Pak nastal čas se přesunout do kulturního domu a začali jsme nacvičovat pohyb v prostoru. Vymýšleli jsme uspořádání scény, vyráběli jsme kulisy.

Začátkem května jsme se vypravili do divadelního skladu DJKT v Plzni, kde jsme hledali ty nejvhodnější kostýmy. Některé kostýmy a další doplňky nám zapůjčili naši přátelé a známí. Tímto jim velmi děkujeme!

Závěrečné týdny před premiérou jsme pilně nacvičovali a poslední dvě zkoušky jsme hráli již v kostýmech. Najednou vše získalo nový lesk a hrálo se nám lépe. Začali jsme se těšit na první vystoupení. V pátek 13. června jsme nejdříve hráli pro naše vrstevníky a mladší spolužáky. Moc nás potěšil jejich aplaus ve stoje, který nám dodal sebevědomí a energii k večernímu představení pro veřejnost.

S potěšením jsme odehráli pondělní vystoupení pro okolní školy a školky. Přijeli k nám děti a paní učitelky z Konstantinových Lázní, Záchlumí, Úněšova a Erpužic. Dostali jsme od nich na facebooku velice pochvalnou zpětnou vazbu.

Naše derniéra proběhla v úterý večer. Opětovně jsme vystoupili pro rodiče a naše největší fandky. Celý muzikálový čas jsme si neskutečně užili a jsme rádi, že jsme tuhle nevšední příležitost dostali. Všichni jsme se tím posunuli vpřed.

Děkujeme všem, kteří nás podporovali!!!

muzikáloví nadšenci

VÝLET PRVNÁČKŮ DO MARIÁNSKÝCH LÁZNÍ

V červnu se naše první třída vydala na školní výlet do krásných Mariánských Lázní. Počasí nám přálo a celý den jsme si společně užili naplno.

Nejprve jsme navštívili slavnou Zpívající fontánu, která nás okouzila nejen melodií, ale i tancujícími proudy vody. Poté jsme se prošli po lázeňské kolonádě, obdivovali krásnou architekturu a samozřejmě si pochutnali na tradičních lázeňských oplatkách. A pak přišel ten odvážný okamžik: ochutnávka pramenů! Děti statečně ochutnávaly a jejich výrazy ve tvářích byly nezapomenutelné. Po krátkém odpočinku a hlavně po svačince jsme se vyvezli lanovkou do areálu Boheminiu, kde jsme si prohlédli detailní modely významných českých památek. Některé děti poznaly místa, která už navštívila, jiné si do hlaviček zapisovaly, kam by se jednou chtěly podívat. Zpět jsme sjeli opět lanovkou do centra a přesunuli se do parku Prelát, kde se děti mohly dosyta vyřádit na přírodním hřišti plném lan, skluzavek a vodních prvků. Sluníčko nám přálo a celý den panovala veselá nálada.

Za skvělou organizaci a milý doprovod děkuji paní Pavle Myškové, které zároveň děkuji za fotografie, její dceři Sáře Myškové za doprovod, panu Jindřichu Myškovi a Zdeňku Procházkovi, kteří nám dělali řidiče. Díky nim jsme si výlet opravdu užili a odvezli si spoustu krásných zážitků.

Mgr. Martina Procházková (třídní učitelka 1. třídy)

PASOVÁNÍ NA ČTENÁŘE

Naši prvňáčci mají za sebou velkou zkoušku – naučili se číst! A protože je to opravdu důležitá dovednost, zasloužilo si to slavnostní zakončení. Vydali jsme se tedy do místní knihovny v Domě u Haranta, kde pro nás paní Alena Kozáková připravila královské pasování na čtenáře.

V krásně vyzdobené knihovně čekal opravdový král a královna, kteří chtěli vidět, jak děti čtou. A děti se předvedly v plné síle – četly nahlas, srozumitelně a hlavně s radostí. Než však mohlo dojít k pasování, museli si všichni zopakovat pravidla chování ke knihám a poté slavnostně složit čtenářský slib. Bylo to napínavé, ale všichni to zvládli na jedničku!

Pak přišel ten velký okamžik – král s královnou každého pasovali na rytíře čtení a každý malý čtenář si domů odnesl i krásný dárek: knihu o dráčkovi, která určitě najde čestné místo v knihovničce. A protože takový výjimečný den si zaslouží i výjimečný závěr, všichni jsme si společně zašli na zmrzlinu. Sladká tečka, která dětem ještě víc rozsvítila oči, ukončila tento slavnostní okamžik tou nejlahodnější chutí.

Velké poděkování patří paní Pavle Myškové, která celou slavnost fotograficky zachytila, takže máme krásné

vzpomínky.

A protože tímto slavnostním dnem končí naše první společný školní rok, musím říct jedno velké „bravo!“ všem dětem. Naučily se číst, psát, počítat, pracovat ve skupině, překonávat překážky a hlavně se radovat z nových věcí. Každý udělal obrovský pokrok a já jsem na všechny moc pyšná!

Přeji všem dětem i rodičům krásné, slunečné a pohodové prázdniny plné dobrodružství, pohádek, knížek a odpočinku. A v září – hurá do druhé třídy!

Mgr. Martina Procházková (třídní učitelka 1. třídy)

VÝTVARNÝ KROUŽEK

Školní rok utekl jako voda a my bychom se rádi ohlédlí za tím, co všechno jsme ve výtvarném kroužku společně prožili. Během roku jsme tvořili nejrůznějšími technikami – malovali jsme, kreslili, lepili, stříhali, modelovali a především jsme rozvíjeli svou fantazii a kreativitu. Nechyběly ani tematické práce spojené s ročními obdobími, svátky nebo přírodou. Vznikla tak spousta krásných a nápaditých děl, které si děti odnášely domů.

Na posledním setkání kroužku jsme si udělali malou sladkou tečku – společně jsme se vypravili na zmrzlinu, kde jsme si užili příjemné odpoledne a rozloučili se s letošním tvořením.

Velké poděkování patří paní Heleně Pejsarové a paní Renatě Adamcové za spolupráci, vedení, trpělivost a nápady. Myslím, že kroužek byl místem radosti, pohody a tvořivé atmosféry.

Děkujeme a těšíme se zase v příštím roce!

Mgr. Martina Procházková

HÁČKOVÁNÍ NÁS BAVÍ

Na kroužku ručních prací jsme se tento školní rok učily háčkovat. V dubnovém školním Stoletníku jsme Vám představily naše první dílka, kterými byly kabelky. Nyní máte možnost ohodnotit naše další výtvary a těmi jsou háčkované oblečky na námi vyrobenou „rodinku“. Práce nám šla již pěkně od ruky a velice nás bavila.

Eliška, Adélka, Terežka a Anička

EXKURZE – PAMÁTNÍK TEREZÍN

Dne 27. května se žáci 8., 9.A a 9.B třídy zúčastnili historické exkurze do Památníku Terezín. Tento památník zahrnuje několik důležitých míst, jako jsou Muzeum ghetta, Magdeburská kasárna, krematorium, židovský hřbitov a Malá pevnost.

Hlavní částí naší návštěvy byla Malá pevnost, kde nás paní průvodkyně provedla jednotlivými budovami a podrobně nás seznámila s historií vězeňského zařízení z období druhé světové války. V expozicích jsme mohli vidět, v jak těžkých podmínkách zde byli vězni nuceni žít. Na 1. nádvoří jsme navštívili přijímací místnost, kde vězni odevzdávali své osobní věci, a také kancelář velitele věznice Heinricha Jöckela, který byl po válce odsouzen k trestu smrti.

Z prvního nádvoří jsme prošli branou s cynickým nápisem „Arbeit macht frei“ („Práce osvobozuje“) do bloků A a B. Zde se nacházely cely pro židovské a české vězně i pro zajaté ruské vojáky. Prohlédli jsme si mimo jiné sprchy a místnost určenou k dezinfekci oděvů, nemocniční místnost a umývárnu – ta však sloužila spíše jako iluze pro inspektory z Mezinárodního červeného kříže, aby věřili, že vězni žijí v přijatelných podmínkách. Prošli jsme také 500 metrů dlouhým podzemním tunelem až na popraviště.

Další zastávkou byla Magdeburská kasárna, kde jsme si prohlédli expozici věnovanou kultuře v ghettu – hudbě, divadlu, výtvarnému umění a literatuře. Velmi působivá byla replika ženské ubikace, která přiblížila každodenní život v ghettu.

Na závěr jsme navštívili Muzeum ghetta, kde jsme si mohli prohlédnout originální kresby dětí, které byly internovány v Terezíně, historické fotografie i vzpomínky pamětníků.

Exkurze byla hlubokým a silným zážitkem, který nám připomněl tragické osudy tisíců lidí. Návštěva Památníku Terezín nám umožnila lépe pochopit hrůzy totalitního režimu a osudy těch, kteří se stali jeho oběťmi. Mohli jsme si uvědomit, jak důležité je poučit se z minulosti, abychom nedopustili opakování podobných tragédií. Zároveň bychom si měli vážít svobody, ve které dnes žijeme, a být vděční za to, že můžeme žít v demokratické společnosti, kde jsou lidská práva a důstojnost chráněny.

PhDr. Zdeňka Kvasničková

EXKURZE „PO STOPÁCH KRYŠTOFA HARANTA“

V pondělí 9. 6. se uskutečnila druhá část dějepisné exkurze pro 6. a 8. třídu, která nám opět přiblížila život Kryštofa Haranta z Polžic a Bezdržic. První část jsme absolvovali již v září minulého roku na hradě a zámku Klenová, kde se Kryštof Harant v roce 1564 narodil.

Kryštof Harant byl významnou a všestrannou renesanční osobností své doby – nejenže byl diplomatem a válečníkem, ale proslul i jako spisovatel, cestovatel nebo hudební skladatel (nejznámější je jeho pětihlasá mše *Missa Quinis Vocibus*). V rámci jeho cest se dostal až do Středomoří, Palestiny a Egypta. Zázitky z této cesty jej přiměly k sepsání cestopisu „Putování aneb Cesta z Království českého do města Benátek, odtud po moři do země Svaté, země Judské a dále do Egypta a velikého města Kairu“.

Po návratu z cest vstoupil do služeb císaře Rudolfa II., kde zůstal až do císařovy smrti. Poté odešel na svůj hrad Pecka a věnoval se hudbě. V roce 1618 se v Praze aktivně zúčastnil povstání českých stavů. Bylo mu také svěřeno velení nad patnáctitisícovou armádou a úkol vést tažení proti Vídni, jejíž obléhání však nebylo úspěšné. Podařilo se mu nicméně s deseti děly ostřelovat samotný císařský palác ve Vídni.

Po bitvě na Bílé hoře 8. 11. 1620, kdy bylo poraženo české stavovské povstání, byl odsouzen k trestu smrti jednak z důvodu, že se podílel na zmiňovaném ostřelování císařského paláce ve Vídni, ale také to, že mezi roky 1615–1618 přestoupil z katolictví k evangelictví. 21. 6. 1621 byl jako třetí v pořadí ze sedmadvaceti českých pánů popraven na Staroměstském náměstí v Praze.

Celou exkurzi nás provázela historik a badatelka paní Libor Marek. V rámci návštěvy Prahy jsme zavítali také do Muzea československých legií, kde působí náš bývalý absolvent Mgr. Michal Rak, Ph.D., kterého žáci znali již z únorové besedy, kdy vzpomínal na svá školní léta a přiblížil nám svoji práci archeologa. V muzeu pak pro nás připravil poutavou přednášku o českých legionářích během první světové války.

Exkurze byla financována z dotačního programu OP Jan Amos Komenský, a proto byla pro žáky zcela zdarma, což bylo jistě příjemným benefitem.

PhDr. Zdeňka Kvasničková

PROJEKTOVÝ DEN S RODILÝM MLUVČÍM

V polovině června se uskutečnilo setkání vybraných žáků naší školy s rodilým mluvčím Tonyem. Po úvodním představení se žáci rozdělili do několika skupin. Čekala je spousta zajímavých úkolů, které prověřily nejen jejich znalosti angličtiny, ale i týmového ducha.

Scénky v angličtině na zadané téma se odehrávaly na školním hřišti, zatímco vymýšlení reklam na neobvyklé zboží probíhalo ve vnitřních prostorách. Výzvou bylo odhalit význam různých rčení nebo uhodnout ztracený předmět. Náročné bylo i rozpoznat název jídla podle zadaného receptu. Naopak jednoduché se zdálo být dokončení příběhu, který žákům zadal Tony.

Děkují všem žákům za aktivní účast.

Ing. Olga Pechlátová

VÝLET DO PLZEŇSKÉ ZOO

Začátkem června se žáci sedmé třídy vydali na výlet do Zoologické a botanické zahrady v Plzni.

Po ranním přesunu vlakem a tramvají si v zahradě společně prohlédli šelmy, plazy a další exotická i domácí zvířata. Nechybělo občerstvení ani chvíle odpočinku mezi pavilony. Po návštěvě ZOO se žáci přesunuli do centra města, kde měli možnost nakoupit drobnosti nebo si dát něco dobrého.

Ing. Olga Pechlátová

CHODILI JSME DO BEZDRUŽIC ...

Mgr. et Mgr. Romanou Feiferlíkovou, PhD. – poslední host z cyklu besed

V rámci naší poslední besedy jsme 13. 6. měli tu čest přivítat na naší škole vzácného hosta – naši bývalou absolventku, dnes vedoucí Katedry hudební výchovy a kultury Fakulty pedagogické Západočeské univerzity v Plzni, Mgr. et Mgr. Romanu Feiferlíkovou, Ph.D.

Paní doktorka Feiferlíková se narodila v Sokolově a na naši školu nastoupila ve druhé třídě. Na prvním stupni ji učila paní učitelka Hábrová, na druhém pak pan učitel Rožánek. Už tehdy bylo patrné, že má mimořádný hudební talent – pravidelně se účastnila pěveckých soutěží, na kterých dosahovala skvělých výsledků. Kromě hudby se věnovala také gymnastice na kroužku paní učitelky Steinerové.

Po ukončení základní školy pokračovala ve studiu na čtyřletém gymnáziu v Tachově a následně na Fakultě pedagogické ZČU v Plzni, kde vystudovala obor český jazyk – hudební výchova. Její studijní dráha však zdaleka neskončila – rozhodla se ještě pro konzervatoř, obor operní zpěv, a následně také vystudovala obor sólový zpěv na Fakultě pedagogické Univerzity J. E. Purkyně v Ústí nad Labem. Svůj akademický rozvoj završila doktorským studiem na Fakultě pedagogické Univerzity Palackého v Olomouci. Působí také v několika pěveckých sborech jako členka (pěvecký sbor Nová Česká píseň) nebo sbormistryně (Dívčí akademický sbor).

Paní doktorka Feiferlíková, která mě osobně vyučovala na pedagogické fakultě pěveckou výchovu, se s námi podělila o svou profesní dráhu, vzpomínky ze školních let a žákům přiblížila techniku zazpívat pomocí solmizačních slabik píseň bez doprovodu pouze z not, odborně se jedná o intonaci. Její návštěva byla pro nás všechny inspirací a důkazem, že pevné základy a talent se mohou proměnit v úspěšnou vědeckou i uměleckou kariéru.

Děkujeme paní doktorce za návštěvu a těšíme se na další setkání!

PhDr. Zdeňka Kvasničková

DRUHÁCI NA DOBRODRUŽNÉ VÝPRAVĚ DO KŘIVCŮ

Ve čtvrtek 19. června se druháčci spolu s paní učitelkou a paní asistentkou vydali na dlouho očekávaný turistický výlet. Cílem jejich cesty byla vesnička Křivce, kde byl pro děti připraven zábavný program na statku. Výlet ale rozhodně nebyl jen tak obyčejný – hned od začátku sliboval pořádnou dávku dobrodružství.

Od školy se výprava vydala směrem na Úterý, ale protože druháci chtěli zažít něco nevšedního, rozhodli se, že to vezmou "zkratkou" přes kopec Špičák. Jak se později ukázalo, šlo o opravdovou zkratku ve stylu slavné filmové hlášky ze Sněženek a machrů: „Vezmeme to zkratkou, je to sice dál, ale zato horší cesta!“

Výstup na Špičák dal dětem i dospělým dost zabrat. Když konečně dorazili na vrchol, našli první modrou turistickou značku, která měla ukazovat směr dál. Bohužel to byla na dlouhou dobu i značka poslední. Další se jim najít nepodařilo a cestička se zcela ztratila. Nezbylo tedy než sestoupit ze Špičáku dolů – bez stezky, skrz vysokou trávu, lesem, přes spadané větve a poměrně strmý svah.

I přes náročný terén se všichni dostali do údolí bez úhony a konečně stanuli u Nezdického potoka. Tam na ně čekala další výzva – dostat se na druhý břeh. Lávka ani brod v dohledu nebyly, takže nezbylo nic jiného než zout boty a potok statečně přebrodit.

Po tomto vodním dobrodružství už druháky čekala pohodlnější cesta až do Křivců. Na statku, kam dorazili, byl připraven pestrý dopolední program: projížďky na koni, střelba z luku i vzduchovky a nemohl chybět ani táborák s opékáním špekáčků. Děti si užívaly každou minutu – smály se, soutěžily, ale také pomáhaly při úklidu stáji.

Odpoledne se skupinka vydala na zpáteční cestu do Bezdruzic, unaveni, ale spokojeni. Výlet zakončili sladkou tečkou – velkou točenou zmrzlinou v místní cukrárně.

Výprava do Křivců se vydařila na jedničku. Děti si odnesly nejen krásné vzpomínky, ale i spoustu zážitků, na které jen tak nezapomenou.

A už teď se všichni těší, kam se společně vypraví příště!

Bc. Zdeňka Tahavská

CESTA ČASEM I KRAJINOU: ŠKOLNÍ VÝLET ČTVŤÁKŮ PLNÝ DOBRODRUŽSTVÍ

Náš školní výlet začal ve znamení historie – vydali jsme se na hrad Švihov, kde jsme se během prohlídky „Jak se žilo na hradě“ ponořili do života středověké šlechty. Děti se zaujetím naslouchaly, obdivovaly hradní komnaty a představovaly si, jaké by to bylo žít za dob rytířů a princezen.

Poté jsme se přesunuli do Klatov, kde nás čekalo zdolání Černé věže. Po 226 schodech jsme vystoupali až na vrchol a byli odměněni nádherným výhledem. Nezapomněli jsme ani na kvízové otázky, které jsme s přehledem zodpověděli. Následovala návštěva klatovských Katakomb, kde nás paní průvodkyně zaujala svým výkladem a pochválila nás za vědomosti i vzorné chování.

Po vydatném obědě v pizzerii přišlo na řadu hlasování – buď navštívíme barokní lékárnu, nebo se přesuneme na Hojsovu Stráž a zamíříme k vodě. Touha po osvěžení zvítězila a Hojsovka nás přivítala horským vzduchem. Po ubytování a krátkém odpočinku jsme se vydali na túru k vodopádům Černý potok a Černá Strž a nakonec až k Černému jezeru. Cestou jsme se zchladili v horské bystřině a společně ušli více než 13 kilometrů.

Večer jsme si dopřáli chutnou večeři, která nám dodala sílu na další dobrodružství. Do deseti hodin jsme hráli fotbal a poté si u ohně opekli buřty. Den jsme zakončili s napětím a odvahou – bobříkem odvahy, který dal tečku za jedním z nejhezčích dnů našeho výletu.

Druhý den nás přivítal dešťovými kapkami bubnujícími do oken, ale náladu nám to rozhodně nezkazilo. Den jsme zahájili jako praví požitkáři – královskou snídaní. Míchaná vajíčka, vafle s nutellou a šťavnatý meloun nás naladily na nové dobrodružství.

Dopoledne jsme věnovali nácviku vystoupení na rozloučení s devátáky. S chutí a nasazením jsme pilovali každý pohyb – i v dešti měl náš program jiskru.

Poté jsme sbalili všechny věci, uklidili ubytování a vyrazili na Špičácké sedlo. Odtud nás čekalo 5,5 km stoupání na vrchol Špičáku, odkud se nám naskytl nádherný výhled na krajinu. Nohy nás pak rychle zanesly dolů k Čertovu jezeru – jeho tmavě zbarvená hladina a okolní lesy vytvořily pohádkovou kulisu pro krátký odpočinek i malé občerstvení.

Ze dna údolí jsme se lanovkou vyvezli zpět na vrchol a navštívili rozhlednu Špičák. Cesta zpět k autobusu se ale změnila v dramatické finále – přišla horská bouřka s hromy, blesky a kroupami o velikosti až 4 cm. I když jsme byli celí promočení a unavení, zvládli jsme to statečně a s úsměvem. Jakmile jsme se převlékli do suchého oblečení, opět se ukázalo slunce, jako by nám chtělo symbolicky poděkovat za vytrvalost.

Na cestě domů jsme se ještě zastavili v Hojsově Stráži u místního orloje, a pak už nás čekal jen návrat. V nohách jsme měli 26 km, v hlavách spoustu krásných vzpomínek a na tvářích výraz spokojenosti.

Rádi bychom poděkovali Zdendovi Borůvkovi a manželům Štefaniskovým – Haničce a Luděvi, že nás na výletě doprovázeli a moc hezky se o nás starali. Jsou to naši velcí kamarádi!

čtvřáci a paní učitelka Martina Hartenscheidtová

1 A. STŘEDNÍ ŠKOLY V BEZDRUŽICÍCH R. 1952

ŠKOLNÍ STOLETNÍK

VYCHÁZÍ JAKO NEDÍLNÁ SOUČÁST

Bezručického zpravodaje, periodický tisk samosprávného územního celku

Vydává: Město Bezručice

Městský úřad Bezručice

ČSA 196, 349 53 Bezručice

tel.: 602 703 736

e-mail: kultura@bezrucice.cz.

www.bezrucice.cz

Evidenční číslo: MK ČR E 11028.

Redakční rada: Lumír Kadlec, Jiří Bízek, Mgr. Martina Hartenscheidtová,

Šárka Sušírová, Ing. Miroslav Kemka, Pavla Myšková

Vychází 26. června 2025

Sazba a tisk: Město Bezručice